

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24576/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Јавне предшколске установе „Пчелица“ Ниш, коју заступа Дамир Бранковић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Ковачевић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4055/23 од 23.07.2024. године, на седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4055/23 од 23.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 4055/23 од 23.07.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ниши П 3079/22 од 24.02.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца у овој правној ствари повучена. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 13.106,40 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 4055/23 од 23.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене и потврђено је у ставу другом изреке решење Основног суда у Нишу П 3079/2022 од 24.02.2023. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Ревизијом се побија одлука о трошковима поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету,

применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**